

کتابخانه

عاشقانه

نوروز جشن کهن و جاودان آریایی

نویسنده: احمد نوری

«نوروز، جشن کهن و جاودان آریایی»، پژوهشی کوتاه از احمد نوری پژوهشگر فرهنگ و تاریخ ایران است که به کوشش انتشارات آرتامیس منتشر شده است.

احمد نوری در این کتاب کوشیده است تا پیشینه آیینی، تاریخی و فلسفی نوروز را مورد بررسی قرار دهد.

بررسی موسیقی و سرودهای نوروزی در ادبیات ایرانیان، نگاهی به خوردنی‌های نوروزی در نقاط مختلف ایران و بررسی نوروز در میان اقوام ایرانی از دیگر بخش‌های این کتاب پژوهشی‌اند.

مخامین متنوع آن اشاره می‌دارد و می‌نویسد: «صاحب‌لان را جز سر نهادن به محراب عشق کاری نیست..... افسون جام بلور هم در همین مکتب ره پیموده و آفاق را آتش عشقش پر دود کرده، تا چشم عقل از دیده ظاهری فراتر رود و خواننده را در شهر آرزوها، این سوی و آن سوی آواره سازد.»

علاوه بر دیباچه خانم فرشته کاظمی، خود شاعر نیز در پیشگفتاری، از شعر و شاعری و ادبیات غنی ایران زمین و نیز چگونگی به دست چاپ سپردن اشعارش سخن می‌گوید. اشعار دیوان «جام بلور»، در سبک‌ها و گویش‌ها و صنایع مختلف شعری، در بخش‌های موضوعی مختلف در پانصد صفحه به زیور طبع آراسته شده است.

بخشن‌های متنوع دیوان عبارتند از: غزلیات؛ مثنوی‌ها؛ ترجیع بندوها؛ تضمین‌هایی بر اشعار شعرای نامی؛ دوبیتی‌ها؛ سروده‌های آزاد (سبک نو)؛ اشعاری به یاد عزیزان؛ پی نوشتۀ شاعر و مؤخرۀ خانم مونا میر نویسنده و مترجم پاکستانی به زبان انگلیسی.

علاقة مندان می‌توانند این دیوان را از دفتر مجله عاشقانه و فروشگاه‌های ایرانی تهیی نمایند.

و متواضعی است که محبوبانه در خلال این مدت مستعینین آثار خود را در فراغ نوای خوش و آهنج زیبای کلام نغز اشعارش گذاشته است... در سطور مختلف و در اشعار گوناگون می‌توان خلوص، پاکی، ارادت و متأثت ذاتی شاعر را در سیز زمان که با پختگی آثار مشهود است، به عینه مشاهده کرد....»

پس از مقدمه کوتاه ناشر، مقدمه‌ای نیز به قلم آقای ابراهیم حقی بستان آبدی آمده است که ایشان ابتدا نگاهی گذرا دارند بر ادبیات ایران و نظریات افلاطون و ارسطو درباره شعر، و نیز تأثیر ادبیات ایران بر روی ملت‌ها، و سپس سروده‌های «جام بلور» را مورد توجه قرار داده و با ذکر نمونه‌هایی به

دیوان جام بلور

شاعر: ایران نقیبی (نوعی)

«جام بلور» اولین دیوان شعر ایران نقیبی است که به تازگی توسط انتشارات افراز، در تهران، منتشر شده است. ایران نقیبی (نوعی) مخلص به افسون، متولد تهران است و بیست و پنج سال خدمت فرهنگی را از افتخارات انکار ناپذیر زندگی خود می‌داند. او که به گفته خودش، قریحه و ذوق شاعری اش در چهارده سالگی شکوفه زد، اولین کلام منظوم خود را در همان ایام سرود که همچنان در گذر زمانی بیش از پنج دهه تدوام یافته است. با این وجود، او در طی این مدت دراز به دلیل مشغله‌های زیاد شخصی و اجتماعی، اقدامی در انتشار سروده‌هایش ننمود تا اینکه سرانجام تسلیم پیگیری‌ها و تشویق‌های دوستان و نزدیکان شده و در سال ۱۳۸۸ بر آن شد تا سروده‌های خود را در دیوانی کامل به دوستداران شعر و ادب تقدیم دارد. ناشر کتاب، در مقدمه‌ای بر این دیوان می‌نویسد: «مجموعه شعری که پیش رو دارید ماحصل چهل سال دمامد فعالیت شعری بانوی محترم